

БОЈАНА ШПИРОВИЋ ТРИФУНОВИЋ (1980)

Гимназију „Вук Караџић“ у Трстенику сам похађала од шк. 1995 – 99. године.

Била сам природно математички смер, IV-1 одељење код професора Милутина Ђонића.

С обзиром на успех у основној школи, на ставове мојих родитеља, а и на избор школа у Трстенику, подразумевало се да упишем гимназију. Природне науке су ми увек биле занимљивије од друштвених. Припреме за полагање пријемног испита су биле организоване на „радничком универзитету“. Иако је било треме није било сумње у

успех приликом уписа. Имали смо знање, али и самопоуздање.

Из ове перспективе то је био један од лепших периода живота. Иако је било пуно обавеза уз добру организацију било је и времена за дружење и забаву. Тада су у гимназији радили „строги“ професори – Ђона, Ранка, Оливера Пештерац и други. Али иако строги и захтевни учили су нас и животним стварима. У то време велико мучење је било писање пословица на првој страни свеске из физике, а и одговарање истих. Међутим остале су урезане и са сазревањем успевамо да схватимо њихову сврху и значење.

Екскурзије су такође биле јако забавне, а некима од нас и прва прилика да одемо ван граница Србије. Неких делова Будимпеште сам се сетила када сам после 20 година поново тамо отишла. Често смо се организовали и ишли на излете у Љубостињу пешака. У то време ништа није било тешко и напорно. У сећању су остала и вишесатна враћања кући, јер причи никад краја...

У гимназији смо учили и сами али и у групама. Кома год је требала нека помоћ увек смо били солидарни. То је помогло и на факултету. Уписала сам Хемијски факултет у Београду. Иако су на „хемији“ физика и математика ноћне море захваљујући Ђони и Оливери положила сам те испите без проблема. Игром случаја након завршених основних студија почела сам да радим на Пољопривредном факултету у Земуну. Докторирала сам на Катедри за пестициде и хербологију, на остацима пестицида у грожђу и вину. Тамо и даље радим и уживам у лабораторијском раду али и у раду са студентима. Неки од студената су били из трстеничке гимназије.

Поред учења, школе и посла најбитнија је ствар породица и ја сам поносна мама једне девојчице.